

Egne, som jeg selv i dette Tilfælde ogsaa særlig vilde virke for, nemlig de nordlige Herreder i Viborg Amt, og Viborg By, saa var det jeg, der gik med til at underkribe den Erklæring, fordi jeg var sikker paa: Nu gjøre vi det Bedste ved at se at faae det ordnet paa den Maade. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem fra Rolding særlig vilde gjøre Ret i til enhver Tid at spørge, hvad der er det Rette i det givne Dieblit, naar der skal handles; da vilde han sætte meget Mere i Gjenretning, end ved at blibe ved at oprette de Næster og Forhaabninger, man kunde have under andre Forhold. Naar nu altsaa det ærede Medlem siger, at denne Beretning gaar ud paa, at man nu giver to Baner, er det jo ikke rigtigt. Det gjør man jo ikke, fordi man udtaler sig for, at det rimeligvis vil være rigtigt, at behandle Banen fra Næstved til Slagelse videre op, thi dermed er aldeles ikke den jydsk Bane opgivet. Ja, dersom den kunde være os sikret, men det var jo netop i Virkeligheden for at holde den jydsk Bane oppe derved, at vi fik den koblet sammen med den sjællandske. Hvorfor holdt vi ellers saa stærkt paa Sammenkoblingen, hvis det ikke netop var fordi vi troede, at den sjællandske Bane skulde have baaret den jydsk oppe? Naar jeg altsaa stemmer for Flertallets Indstilling i denne Sag, gjør jeg det, fordi det er det Bedste for vedkommende Egn i dette Dieblit, og saa gjør jeg det tillige i Haab om, at den høitærede Minister vil, naar den Tid kommer, at der skal afluttes Afkord mellem Anlæggerne af Banen og Ministeren om dens Drift, tage tilbørligt Hensyn til de Forhold, som ligge for, og at man saa ogsaa vil sammenligne det med de Kontrakter, som man har med andre Baner, der tilhøre Private, men drives af Staten. Endvidere vil jeg ogsaa henstille til den høitærede Minister, at man tagtager ved Sammenbindingen med den private Bane og Statsbanen ved begge Enden, altsaa ved Næstved og Viborg, at man der ikke paalægger det private Anlæg større Byrder end høist nødvendigt, saa at man kan sige, at kun fra det Dieblit man gaar fra Statsbaneskinnerne og til man kommer ind paa dem igjen, har man Forpligtelse til at betale Noget, saa at det ikke skal lyde saaledes, at da den private Bane løber ind, bliver der en hel Del Forpligtelser, som kommer til at paahvile den, if. Erklæring om Udvidelse af Stationspladser ved de forskjellige Stationer o. s. v. Alt det maa være Noget, der ligger paa Staten. Jeg er overbevist om, at det vil blive en haard Byrde nok endda, man lægger paa Befolkningen deroppe, men naar jeg altsaa i Sjor var med til at underskrive den Indstilling, var det,

fordi jeg mente, Saa os hentaste det til Befolkningen og spørge: Hvad siger I dertil? Mere ligger der ikke fra vor Side dertil; det er ogsaa nok. Det vil sige, man gjorde det til Gjenstand for Overveelse. At man nu først i de sidste Dage har opdaget dette og derfor næsten er gaaet til at bruge saadanne Udtryk, som at det var kommen listende ind i Thinget — saadanne Udtryk ere brugte af to Medlemmer — tror jeg ikke man med Rette kan sige det. Det er jo ligesom afgivet som Betænkning og trykt i Tidenden. Nei, Feilen ligger i, at de ikke have læst Tidenden, saa havde de truffet paa den og havde ikke behøvet at sige herbagefter, at Erklæringen var kommen listende ind i Thinget. Det undrer mig forresten lidt, at man ikke derovre i Egnen er bleven gjort opmærksom paa den Beretning, at den ikke er kommen til Forhandling derovre. Jeg gik og ventede hele sidste Sommer og troede: Nu skal den Tanke blive taget op, men det gjorde man ikke, for underligt nok, da Spørgsmaalet dog, saa vidt mig bekjendt, blev draget frem ved Møder af en af Egnens Rigsdagsmænd. Jeg stemmer altsaa med Flertallet i denne Sag. Jeg skal rigtig nok indrømme, at der er Meget i de Forslag, som det ærede Medlem fra Rolding har opstillet, men naar jeg desuagtet stemmer mod dem og for Flertallets, gjør jeg det, fordi jeg nu har hørt af den ærede Ordfører, at dersom vi ikke tager det omtrent som det her ligger for, faae vi det ikke, og jeg anser det for rigtigt, at Tilbudet nu bliver gjort til den Egn, og dertil sigter dette Forslag, for at de altsaa kunne prøve, om de have Kraft til at føre det igjennem paa den Maade.

Besner: Ved dette Lovforslags 1ste Behandling tillod jeg mig at udtale, at det, som det i Særdeleshed gjaldt for os Nordboere i det høie Nordjylland om, var at komme i direkte Forbindelse med Esbjerg for saa hurtig som muligt at kunne faae vore Udsørselsartikler ned til det Sted, hvorfra de til enhver Tid kunne udføres sikkest. Jeg tillod mig ogsaa dengang at sige, at det er andre Varer, vi have nu at udføre end tidligere, Varer, som det gjælder om at faae hurtigst muligt ført til det Sted, hvor de skulle afhættes, for at vi kunne faae den høist mulige Pris, nemlig Smør, Æg og Kreaturer. Men dernæst gjælder det jo for os om, som jeg ogsaa tillod mig at udtale, at det bliver en Statsbane og ikke blot en Privatbane. Det, at vi faae en Statsbane, har overordentlig stor Betydning for os derved, at vi da faae Trafikken udført paa den bedste og sikreste Maade, i Stedet